

Mødet udsat kl. 10.56

Mødet genoptaget kl. 13.00

Den næste sag på dagsordenen var:

2) *Forhandling om redegørelse nr. R 3:*

Industriministerens industripolitiske redegørelse af 5. november 1985.

(Redegørelsen anmeldt 5/11 85. Redegørelsen givet 5/11 85. Meddelelse om forhandling 5/11 85).

Forhandling

Erling Jensen (S):

Stig Lommer sang på sine gamle dage en revyvis, der hed »For sent, for sent, alt for sent«. Det kunne også være mottoet for regeringens industripolitik. Foranstaltningerne kommer længe efter, at de kunne være kommet. Regeringen siger normalt først lidt knibsk nej et par gange, før den endelig siger ja. Forslagene kommer altid stykkevis og delt, aldrig samlet og helt.

Socialdemokratiet mener, at når vi skal arbejde på et dynamisk internationalt industrimarked, så må vi også have en dynamisk industripolitik med en hurtigt virkende og samordnet samfundsindsats, hvor forsknings-, uddannelses-, teknologi- og industripolitik samordnes, og hvor det tilrettelægges i samarbejde med industrivirksomhederne for derved at skabe økonomiske vækstcentre for produktudvikling, for produktion og for eksport.

Midlerne til denne indsats, der på længere sigt mere end betaler sig selv, skal ikke, som det har været regeringens politik, komme ved, at man tager dem fra andre, lige så nødvendige aktive erhvervsfremmeaktiviteter, men fra de helt generelle og passive erhvervsbegunstigelser, der tildeles alle uanset aktivitet og risikovilje.

Det konkrete i dette års redegørelse er afsnittet om en forøget eksportfremmeindsats. Vi støtter ubetinget denne forbedring. Vi går da ud fra, at vi kan få mulighed for at drøfte detaljerne i erhvervsudvalget og også dér høre, hvad erhvervene selv siger om de enkelte

forslag, men det er helt uden for diskussion: ministeren skal have tak for dette initiativ.

Men tilbage til mottoet. Hvorfor skulle det være så længe? For halvandet år siden sagde jeg i debatten om den forrige redegørelse netop om eksportfremme: foreligger der en påtænkt ny dynamik, en ny aktivitet? Vil man slå det slag, der skal slås for, at erhvervslivet får de bedst mulige eksportmuligheder? Man blev mig svar skyldig dengang, og indtil for få måneder siden har regeringen fastholdt, at der ingen udvidelse af midlerne skulle ske, ja endog, hvis jeg har forstået det rigtigt, at realværdien af eksportfremmen tværtimod skulle sænkes.

Kan regeringen ikke se, at vi på grund af denne forsinkelse har tabt takter i eksportarbejdet netop på et kritisk tidspunkt? Vi har vel også tabt takter på området for projekt- og systemeksport, hvor socialdemokratiet allerede for et års tid siden foreslog en særlig samfundsindsats for at udnytte de offentlige landvindinger til ny eksport, men heller ikke ved den lejlighed mødte vi større gehør.

Ser vi på de øvrige elementer i redegørelsen, er der desværre ofte lidt for stor forskel mellem ord og handling; handlingen lader i hvert fald oftest vente på sig.

Jeg skal complimentere ministeren for redegørelsens grundsætning om teknologien, hvor han siger: »Det er bydende nødvendigt, at der gøres en indsats for, at dansk industri hurtigt kan udnytte de nye teknologiske landvindinger inden for alle teknologiområder.« Ja men undskyld, hvordan får regeringen den holdning, som vi deler, til at rime med regeringens finanslovsforslag med dets nedskæringer på omkring 20-25 pct. af de teknologirettede ordninger?

Det er også glædeligt, at regeringen nu vil tage stilling til et eventuelt udviklingsprogram for bioteknologi. Men hvorfor først nu? Det bad vi faktisk regeringen om i et beslutningsforslag for et lille år siden, hvor vi samtidig pegede på medikoteknologien og på andre teknologier i meget stærk udvikling med betydelige chancer for dansk industri. Dengang var regeringen ikke på plads. Og hvad med produktudviklingen og samfundets medvirken til den? Tror regeringen ikke, at tempoet i den teknologiske udvikling og kravet til langt hurtigere omstilling også gør det nødvendigt, at vi ser på, om vi kan gøre pro-